

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120010472
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7120010472.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí dňa 3.decembra 2020, v trestnej veci obžalovaného E. E. pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods.1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17.6.2020 sp.zn. 5T/19/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. E. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 17.6.2020 sp.zn. 5T/19/2020 bol obžalovaný E. E., nar. X. H. XXXX v Čiernej nad Tisou, trvale bytom N. XX, čerpadlár, uznaný vinným prečinom všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v Košiciach dňa 13.09.2019 v čase okolo 17.54 hod. na ul. na Triede L Svobodu počas toho ako viedol autobus MHD linky č. 72 zn. SOR NB18, ev. č. X. XXXIY, so začiatkom jazdy na zastávke „Lingov“ v smere k ulici Hlinkovej, po odstavení autobusu na zastávke „Kalinovská“ z dôvodu poruchy odbavovacieho systému cestovných dokladov aktivoval otvorením dverí zastávkovú brzdu, v automatickej prevodovke navolil prevod „N“ (neutrál), vypol kľúčik v zapaľovaní a vystúpil z autobusu bez toho, aby zabezpečil autobus, v ktorom sa nachádzali cestujúci, proti pohybu použitím parkovacej brzdy, resp. aj použitím zakladacích klinov, čím porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi ustanovením § 24 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, následne prešiel k zadnej časti autobusu, kde po otvorení zadnej kapoty vypol hlavný batériový spínač, ktorý po krátkom čase opätovne zapol, čo spôsobilo deaktiváciu zastávkovej brzdy a došlo k samovoľnému spusteniu sa autobusu na klesaní, v dôsledku ktorého začali cestujúci z autobusu vyskakovať.

Bol mu za to uložený

podľa § 285 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j, l) a § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú Mgr. L. X., nar. X.G. XXXX T. Košiciach, trvale bytom Košice, U. XX, Sociálnu poisťovňu, pobočka Košice, Festivalové námestie 1, 041 81 Košice, IČO: 30 807 484

a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., pobočka Košice, Senný trh 1, IČO: 359 378 74, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V zákonom stanovenej lehote odvolanie podal aj obžalovaný E. E., ktorý svoje odvolanie taktiež písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že odvolanie podáva tak proti výroku o vine, ako o treste. Proti výroku o vine z dôvodu, že súd neuznal právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu všeobecného ohrozenia aj podľa odseku 3 písm. b/ ustanovenia § 285 Tr.zák., pretože nebolo preukázané, že obžalovaný spôsobil poškodenej ťažkú ujmu na zdraví. Podľa názoru súdu absentuje príčinný vzťah medzi konaním páchatel'a a následkom. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že k zraneniu poškodenej došlo po tom, čo táto vyskočila z pohybujúceho sa vozidla a zostala zakliesnená medzi vozidlom a zábradlím, ktoré zabrzdlilo jeho pohyb. Nebyť skutočnosti že poškodená vyskočila z vozidla, nedošlo by k jej zraneniu. Postup poškodenej vyskočením z vozidla súd považoval za neprípustný a nesprávny ako z hľadiska právneho, tak z hľadiska technického. Z Prepravného poriadku DPMK vyplýva že cestujúci má výslovne zakázané naskakovať a vyskakovať za jazdy, resp. z idúceho vozidla. Súd na rozdiel od záverov znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy považuje opustenie pohybujúceho sa vozidla zo strany poškodenej za nesprávny s odôvodnením, že vyskočenie z akéhokoľvek idúceho dopravného prostriedku je náročné po technickej stránke a kladie vysoké požiadavky aj na fyzickú kondíciu a vyžaduje si predchádzajúci intenzívny výcvik, aký majú len armádne alebo policajne jednotky zvláštneho určenia, resp. kaskadéri.

S odôvodnením súdu nemožno súhlasiť z dôvodu, že poškodená nevyskakovala z autobusu svojvoľne, ale v dôsledku paniky, ktorá nastala v autobuse po tom, čo obžalovaný svojim nedbanlivostným konaním spôsobil, že sa autobus samovoľne spustil dole kopcom a keďže aj ostatní cestujúci vyskakovali z autobusu, urobila to pochopiteľne aj poškodená. Súd si v tomto prípade mylne vykladá ustanovenia Prepravného poriadku DPMK o zákaze cestujúcich naskakovať a vyskakovať za jazdy. Prepravný poriadok má v danom prípade jednoznačne na mysli len svojvoľné vyskočenie alebo naskočenia do autobusu na poslednú chvíľu a nie opustenie autobusu z dôvodu ochrany svojho života, čo bola pochopiteľná reakcia poškodenej ako aj ostatných cestujúcich, pretože nemohli tušiť, že autobus narazí do zábradlia a zastane. V tomto prípade nešlo o vyskakovanie z autobusu, lebo si poškodená zrazu uvedomila, že zabudla vystúpiť a chcela to urobiť na poslednú chvíľu. Ak by išlo o takéto konanie poškodenej mohol by súd konštatovať, že poškodená porušila povinnosti, ktorej jej ako cestujúcej ukladá Prepravný poriadok DPMK o zákaze naskakovať a vyskakovať za jazdy a teda zranenia si spôsobila vlastným konaním. Avšak v danom prípade boli tieto ťažké zranenia poškodenej spôsobené jednoznačne nedbanlivostným konaním obžalovaného, ktorý porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Ak by obžalovaný dodržal všetky svoje povinnosti, poškodená by z autobusu nevyskakovala a teda by neutrpela žiadne zranenia. Prepravný poriadok určite nepočíta s možnosťou, že v prípade závažných porušení povinností vodiča autobusu, cestujúci musia za každú cenu, aj za cenu vlastného života sedieť v autobuse, ak sa tento pohne dolu kopcom bez vodiča a čakať, čo sa stane. Rovnako znalec z odboru cestnej dopravy v posudku uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že reálne hrozilo spustenie autobusu zo zastávky „Kalinovská“ v smere klesania, nie je z technického hľadiska možné považovať postup poškodenej za nesprávny, nakoľko v okamihu, kedy sa poškodená rozhodla opustiť autobus, tento sa pohyboval na klesaní bez toho, aby sa v priestore vodiča tento nachádzal, pričom z pohybu autobusu nemohlo byť poškodenej zrejmé, že dôjde k zastaveniu autobusu vplyvom pôsobenia zdeformovaného zábradlia, pretože vodič autobusu sa pohyboval vedľa autobusu.

Pokiaľ ide o odvolanie proti výroku o treste, súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 500,-€ s odôvodnením, že trest považuje za dostačujúci na naplnenie účelu trestu. Takto uložený trest považuje za neprimerane mierny, a to vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného ako vodiča autobusu, ktorý síce z nedbanlivosti, ale porušením dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom spôsobil všeobecné nebezpečenstvo. V uvedenej veci je jednoznačne opodstatnené uloženie trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

V uvedenej veci boli vykonané všetky potrebné dôkazy pre rozhodnutie, ktoré však súd nesprávne vyhodnotil, keď uviedol, že neexistuje príčinný vzťah medzi konaním obžalovaného a následkom, pričom tento bol jednoznačne vykonanými dôkazmi preukázaný.

Na základe uvedených skutočností preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodol sám vo veci a uznal obžalovaného za vinného z prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel trest považuje za neprimeraný.

Obžalovaný E. E.O. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje voči výroku o treste, a to konkrétne voči výroku, kedy okresný súd v zmysle § 61 ods. 1,2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu dvoch rokov

Obžalovaný v čase spáchania skutku tak ako je vymedzený v rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17.6.2020 vedený pod sp. zn. 5T/19/2020, viedol autobus MHD linky č. 72 zn. SOR NB18, ev. č. KE6871Y, na ktorý je potrebné mať osobitné povolenie viesť takýto druh motorového vozidla, teda vodičský preukaz typu D (motorové vozidlá s výnimkou vozidiel skupiny D1) s viac než 8 miestami na sedenie okrem miesta vodiča, ku ktorým môže byť pripojené prípojné vozidlo s najväčšou povolenou hmotnosťou neprevyšujúcou 750 kg).

V rámci odôvodnenia rozsudku v tejto časti súd uviedol, že „ Súd podľa § 61 ods. 1,2 Tr. Zák. uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní dvoch rokov a to z toho dôvodu, že obžalovaný porušením dôležitých povinností vyplývajúcich z jeho povolania ako vodiča mestskej hromadnej dopravy preukázal svoju nespôsobilosť vykonávať činnosť vodiča, na ktorú je potrebné osobitné oprávnenie a zároveň je tak potrebné chrániť ostatných účastníkov cestnej premávky."

V zmysle vyššie uvedeného sa obžalovaný priznal ku spáchaniu skutku a svoju vinu oľutoval, avšak tohto trestného činu sa dopustil ako vodič autobusu, na ktorý je potrebné mať vodičské oprávnenie typu D, a preto považuje trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel za neprimeraný.

Podľa komentára k Trestnému Zákonom (Jozef Čentíš a kol. str. 122) „ Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchatelovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu, a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti spáchal (R 23/1963. Zákon len vo všeobecnosti taxatívnym spôsobom vymedzuje činnosti, ktoré môžu byť predmetom trestu a konkrétne vymedzenie činnosti je úlohou súdu, s ohľadom na okolnosti prípadu, resp. s prihliadnutím na osobu páchatela. Nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takej činnosti (zamestnania, povolania alebo funkcie), v súvislosti s výkonom ktorej sa páchatel dopustil trestnej činnosti, osobitne pokiaľ konkrétne okolnosti prípadu a najmä funkcia generálnej prevencie trestu si uloženie trestu zákazu činnosti budú vyžadovať. Súd tak napr. môže uložiť trest zákazu výkonu zamestnania v štátnej alebo verejnej službe páchatelovi, ktorý bol odsúdený pre trestný čin podplácania."

V zmysle vyššie citovaného komentára, účelom trestu zákazu činnosti je teda zabrániť páchatelovi vo vykonávaní tej činnosti, pri ktorej sa dopustil spáchania trestného činu a tým mu aj zabrániť páchanie takéhoto trestného činu v budúcnosti.

Obžalovaný sa dopustil spáchania trestného činu pri vedení, resp. šoférovaní autobusu, teda zložitého a veľkého mechanizmu na ovládanie, na ktoré je potrebné mať osobitne zručnosti a skúsenosti, s tým že aj osobitný zákon požaduje od takéhoto vodiča osobitne podmienky na získanie takéhoto oprávnenia.

Na vedenie takéhoto autobusu je potrebné mať okrem všeobecného oprávnenia viesť motorové vozidlo - oprávnenie typu B, aj osobitné oprávnenie viesť takéto motorové vozidlo - oprávnenie typu D.

Účelom tohto trestu by malo byť to, aby sa obžalovanému zabránilo viesť ten druh motorového vozidla, ktorým sa dopustil spáchania trestného činu, teda zákaz by sa mal vzťahovať len na vedenie motorového vozidla typu D - autobusu.

Podotýka, že obžalovanému bol rovnako tak popri treste zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel uložený aj peňažný trest, ktorý nenamieta a je s ním stotožnený.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, teda obžalovaný viedol motorové vozidlo typu D (autobus) nebol pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných či psychotropných látok rovnako tak spolupracoval pri vyšetrovaní trestného činu a napomáhal k objasňovaniu všetkých skutočností, rovnako tak aj v rámci predmetného skutku sa snažil o odvrátenie celého hroziaceho nebezpečenstva a vyjadril úprimnú ľútosť nad tým, čo sa stalo a aj osobu páchatel'a, teda obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a doposiaľ viedol riadny život.

V zmysle judikatúry „Zákaz činnosti možno uložiť len vtedy, ak je páchatel' odsúdený pre trestnú činnosť, ktorej sa dopustil v súvislosti s činnosťou, o ktorej bol vyslovený zákaz. Zákaz činnosti nemôže spočívať v zákaze jazdy na bicykli. (R25/1965) "

Vzhľadom na vyššie opísaný skutkový dej, nevyplýva tá skutočnosť, že by obžalovaný nebol spôsobilý viesť motorové vozidlo nižšej kategórie, akou je napríklad kategória osobných motorových vozidiel, teda vodičské oprávnenie typu B.

Požiadavky na zručnosti a skúsenosti pre profesionálneho vodiča autobusu sú oveľa náročnejšieho charakteru ako pre bežného vodiča osobného motorového vozidla.

Obžalovaný žiada titulovaný súd, aby mu umožnil viesť osobné motorové vozidlo typu B ktoré užíva na svoju osobnú potrebu, a to dopravu do zamestnania, nakoľko býva v obci N. a pracuje v Košiciach.

Vzhľadom na tieto okolnosti považujeme uloženie trestu zákazu činnosti na všetky druhy motorových vozidiel za neprimeraný. Výsledkom trestného konania nesmie byť spôsobenie takej ujmy, ktorá je zjavne neprimeraná okolnostiam konkrétnej trestnej veci a osobe obvineného, a preto diferencovanie trestu zákazu činnosti na jednotlivé skupiny vodičských oprávnení je z hľadiska účelu trestu opodstatnené.

Ľís

Obžalovaný v tejto súvislosti uvádza, že oprávnenie na vedenie motorového vozidla typu B teda vodičský preukaz na vedenie osobného automobilu, potrebuje hlavne z toho dôvodu, aby si vedel zabezpečiť dochádzku do práce, čím by aj takto naplňal hlavnú reparačnú funkciu trestného zákona akou je viesť riadny život, a prispieval tak svojou prácou na riadnom fungovaní celej spoločnosti. Bez možnosti chodiť do práce osobným motorovým vozidlom de facto nie je možné sa denne dostavovať do práce do Košíc, aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný pracuje aj v nočných smenách, kedy sú autobusové spoje ojedinelé, resp. žiadne. Objektívne by mu tak bolo znemožnené riadne dochádzať do práce.

Obžalovaný na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo zúžený, iba na tú kategóriu motorového vozidla, ktorou sa dopustil spáchania trestného činu, teda na kategóriu D (autobus).

Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd zrušil výrok rozsudku v napadnutej časti a uložil obž. E. E. trest zákazu činnosti viesť vozidlá, ktoré si vyžadujú oprávnenie na skupinu „D“.

Z vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora vyplýva, že okresný prokurátor uvádza, že „ S odôvodnením súdu nemožno súhlasiť z dôvodu, že poškodená nevyskakovala z autobusu svojvoľne, ale v dôsledku paniky, ktorá nastala v autobuse po tom, čo obžalovaný svojím nebanlivostným konaním spôsobil, že sa autobus samovoľne spustil dole kopcom a keďže ostatní cestujúci vyskakovali z autobusu, urobila to pochopiteľne aj poškodená. Súd si v tomto prípade mylne vykladá ustanovenia Prepravného poriadku DPMK o zákaze cestujúcich naskakovať a vyskakovať za jazdy Prepravný poriadok má v danom prípade jednoznačne na mysli len svojvoľné vyskočenie alebo naskočenie do autobusu na poslednú chvíľu a nie opustenie autobusu z dôvodu ochrany svojho života, čo bola pochopiteľná reakcia poškodenej ako aj ostatných cestujúcich, pretože nemohli tušiť, že autobus narazí do zábradlia a zastane. V tomto prípade nešlo o vyskakovanie z autobusu, lebo si poškodená zrazu uvedomila, že zabudla vystúpiť a chcela to urobiť na poslednú chvíľu. Ak by išlo o takéto konanie poškodenej mohol by súd konštatovať, že poškodená porušila povinnosť, ktorej jej ako cestujúcej ukladá Prepravný poriadok DPMK o zákaze naskakovať a vyskakovať za jazdy a teda zranenia si spôsobila vlastným konaním. Avšak v danom prípade boli tieto ťažké zranenia poškodenej spôsobené jednoznačne nebanlivostným konaním obžalovaného, ktorý porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Ak by obžalovaný dodržal všetky svoje povinnosti,

poškodená by z autobusu nevyskakovala a teda by neutrpela žiadne zranenia. Prepravný poriadok určite nepočíta s možnosťou, že v prípade závažných porušení povinnosti vodiča autobusu, cestujúci musia za každú cenu, aj za cenu vlastného života sedieť v autobuse, ak sa tento pohne dolu kopcom bez vodiča a čakať, čo sa stane. Rovnako znalec z odboru cestnej dopravy v posudku uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že reálne hrozilo spustenie autobusu zo zastávky „Kalinovská“ v smere klesania, nie je z technického hľadiska možné považovať postup poškodenej za nesprávny, nakoľko v okamihu, kedy sa poškodená rozhodla opustiť autobus, tento sa pohyboval na klesaní bez toho, aby sa v priestore vodiča tento nachádzal, pričom z pohybu autobusu nemohlo byť poškodenej zrejmé, že dôjde k zastaveniu autobusu vplyvom pôsobenia zdemolovaného zábradlia, pretože vodič autobusu sa pohyboval vedľa autobusu."

Vyskakovaním z daného dopravného prostriedku, či už poškodenou ale aj ostatným cestujúcimi bolo, ako bolo preukázané na hlavnom pojednávaní, zabránené samotnému obvinenému odvrátiť dané hroziace nebezpečenstvo.

Ak by obvinený nebol zrazený vyskakujúcim cestujúcim, tak by sa mu mohlo podariť zastaviť daný autobus a ku žiadnym negatívnym dôsledkom nemuselo dôjsť.

Má za to, že súd správne vyhodnotil konanie obvineného a nekvalifikoval jeho konanie podľa ustanovenia § 285 ods. 3 Tr. zák., keďže ako uvádza v odôvodnení „Z právneho hľadiska súd poukazuje na absenciu objektívnej stránky, konkrétne absentuje príčinný vzťah medzi konaním páchatela a následkom, tzv. kauzálny nexus."

Je všeobecne známou skutočnosťou za samotné vyskočenie z idúceho dopravného prostriedku, je možno považovať za veľmi náročné a obtiažné. V danom konaní nebola preukázaná tá skutočnosť, že poškodená mala len túto jedinou možnosť, ani tá skutočnosť, že poškodená disponovala určitými osobnostnými predpokladmi na realizovanie takéhoto výskoku z autobusu.

Prokurátor ďalej uvádza, že obvinený porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, avšak neuvádza akú konkrétnu.

Prokurátor rovnako tak ďalej uvádza, že „Prepravný poriadok určite nepočíta s možnosťou", takéto tvrdenie prokurátora založené len na jeho domnienkach považuje za irelevantné a ničím nepodložené ostávajúce len v rovine tvrdenia prokurátora.

V tejto súvislosti uvádza, že v daný okamih malo vozidlo poruchu, a práve z toho dôvodu bol obžalovaný nútený vystúpiť z autobusu za účelom opraviť túto poruchu, keďže z kabíny vodiča to nebolo možné, a Dopravný poriadok pre cestujúcich počíta so skutočnosťou ako sa majú správať cestujúci v čase, keď má autobus poruchu.

V zmysle bodu 15 Cestovného poriadku DPMK „Ak to vyžadujú prevádzkové alebo iné vážne dôvody, sú cestujúci povinní na pokyn oprávneného zamestnanca z vozidla vystúpiť, a ak chcú v ceste pokračovať, na jeho pokyn včas opäť nastúpiť."

Uvedenú skutočnosť správne konštatuje aj súd vo svojom odôvodnení „ Z prepravného poriadku DPMK celkom jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť vyplýva, že cestujúci má výslovne zakázané naskakovať a vyskakovať za jazdy, resp. z idúceho vozidla.... Je všeobecne známou skutočnosťou, že vyskočenie z akéhokoľvek idúceho dopravného prostriedku je náročné po technickej stránke a kladie vysoké požiadavky na fyzickú kondíciu a vyžaduje si predchádzajúci intenzívny výcvik. Je rovnako všeobecne známe, že takýmto intenzívnym výcvikom predchádzajú len armádne alebo policajné jednotky zvláštneho určenia, resp. kaskadéri."

Rovnako tak uvádza, že je všeobecne známou skutočnosťou, že aj pred vyskočením si daná osoba prezerá terén, kde predpokladá, že dopadne, čomu tak v danom prípade poškodenej nebolo, vzhľadom na skutkový dej a najmä spôsob a okolnostiam akým došla k zraneniu.

Ak sa prokurátor odvoláva na uvedený znalecký posudok, ktorého časť je obsiahnutá aj v odôvodnení rozhodnutia tak zo záverov znalca vyplýva, že „ Poškodená nemala za daných okolností možnosť zabrániť dopravnej nehode. Ak by z autobusu nevyskakovala, tak by nedošlo k jej zraneniu, pretože

následne došlo k zastaveniu autobusu bez pôsobenia vodiča. Podľa názoru znalca však nemohlo byť tejto cestujúcej zrejme, že dôjde k zastaveniu autobusu vplyvom pôsobenia zdeformovaného zábradlia, pretože vodič autobusu sa pohyboval vedľa autobusu a z technického hľadiska znalec nepovažuje konanie poškodenej za nesprávne."

V zmysle § 145 ods. 1 Trestného poriadku „Úlohy, ktoré má znalec riešiť z hľadiska svojej odbornosti, sa mu určia spravidla v uznesení o pribratí znalca, a to formou otázok. Treba dbať pritom na to, že znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky ani hodnotiť vykonané dôkazy, ani robiť právne závery. Znalcovi treba umožniť, aby sa v potrebnom rozsahu oboznámil s obsahom spisu, najmä s vykonanými dôkazmi. Možno mu tiež dovoliť, aby sa zúčastnil na výsluchu obvineného, svedkov alebo pri vykonávaní iných dôkazov. Na návrh znalca možno tiež vykonať dôkazy, ktoré potrebuje na účely podania posudku. Pri takom dokazovaní má právo byť prítomný a vypočúvaným osobám môže klásť otázky. Znalcovi možno zapožičať spis."

Podľa komentára k Trestnému poriadku (Jozef Čentéš a kol. str. 360) „ Znalec podáva posudok iba o otázkach skutkových, a to len z hľadiska svojej konkrétnej znaleckej odbornosti, ktorú nesmie prekročiť. Nie je oprávnený riešiť právne otázky (napr. nemôže podávať výklad pravidiel prevádzky na pozemných komunikáciách).

Znalec nie je oprávnený hodnotiť dôkazy. Napríklad znalci, ktorí podali znalecký posudok o zraneniach poškodeného alebo ktorí vykonali prehliadku a pitvu mŕtvol, nie sú oprávnení vyjadrovať sa na otázku, či obvinený bol schopný rozpoznať ohrozenie zdravia alebo života poškodeného. Ich úlohou je popísať jednotlivé zranenia poškodeného, mechanizmus ich vzniku a príčinu smrti."

Podľa nášho právneho názoru znalec svojím vysloveným názorom, že čo mohlo byť zrejme poškodenej alebo naopak čo by nemohlo byť poškodenej zrejme, a či konanie poškodenej považuje alebo nepovažuje za správne, tak prekročil zákonne medze ustanovené na vypracovanie znaleckého posudku.

Uvedené vadné a nesprávne závery znalca konštatuje aj súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia „Aj táto skutočnosť celkom zjavne poukazuje na nesprávnosť, ale aj nekompletnosť záverov znalca v tejto časti znaleckého posudku."

K dôvodom odvolania týkajúcich sa trestu

Prokurátor v druhej časti svojho odvolania týkajúceho sa trestu uvádza, že „ Pokiaľ ide o odvolanie proti výroku o treste, súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 500,-€ s odôvodnením, že trest považuje za dostačujúci na naplnenie účelu trestu. Takto uložený trest považujeme za neprimerane mierny, a to vzhľadom na závažnosť konania obžalovaného ako vodiča autobusu, ktorý síce z nebanlivosti, ale porušením dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom spôsobil všeobecné nebezpečenstvo. V uvedenej veci je jednoznačne opodstatnené uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel."

Prokurátor uvádza, že peňažný trest vo výmere 500,-€ považuje za neprimerane mierny, avšak neuvádza na základe akých konkrétnych skutočností je podľa prokurátora mierny.

Dáva do pozornosti súdu, že obvinenému bol uložený peňažný trest vo výmere 500 € a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselné zmarený ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného a na výšku jeho príjmov, považujeme peňažný trest vo výmere 500 €, za dostatočne primeraný. Peňažný trest má pôsobiť aj na vytvorenie podmienok pre výchovu páchatel'a, k tomu aby viedol riadny život. Vyššie uložený peňažný trest vzhľadom na osobné a majetkové pomery obžalovaného by mohol byť až priam likvidačný, a nedošlo by tak k naplneniu samotnej funkcie a účelu uloženého trestu, akým je v danom prípade aj vytváranie podmienok na prevýchovu páchatel'a trestného činu k tomu aby viedol riadny život. Rovnako tak uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu dvoch rokov, voči ktorému sa obžalovaný odvolal.

Obžalovaný opätovne uvádza a apeluje na konajúci súd, že oprávnenie na vedenie motorového vozidla typu B, teda vodičský preukaz na vedenie osobného automobilu potrebuje hlavne z toho dôvodu, aby

si vedel zabezpečiť dochádzku do práce čím by aj takto napínal hlavnú reparačnú funkciu Trestného zákona akou je viesť riadny život a prispieval tak svojou prácou na riadnom fungovaní celej spoločnosti. Obžalovaný býva v obci Rankovce a pracuje v Košiciach a pracuje aj na nočných smenách a preto potrebuje svoje osobné motorové vozidlo na dochádzku za prácou, keďže spoje autobusových liniek v nočných hodinách sú značne obmedzené a nepostačujúce na riadne dochádzanie či už do práce alebo z práce. Ak by obžalovaný nemal možnosť chodiť do práce osobným motorovým vozidlom de facto by nemal možnosť každodenne sa dostavovať do práce do Košíc, čím by si nemohol udržať svoje pracovné miesto a prišiel by tak aj o svoju prácu.

Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd zrušil výrok rozsudku v napadnutej časti a uložil obž. E. E. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo typu D, a zároveň zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Krajský súd na základe takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede samotného obžalovaného E. E., svedkov poškodených J. L. X. G. Z. G. X., súdnoznaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, súdnoznaleckého posudku z odboru dopravy cestnej, zo správy Dopravného podniku mesta Košíc, z poučeného listu pre vodičov MHD, zápisu o dychovej skúške, ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Keďže prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane ale komplexne, a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne opakovať a rozoberať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už poukázal okresný súd.

V súvislosti s odvolaním okresného prokurátora v tom smere, že existuje príčinný vzťah medzi konaním obžalovaného a následkom a že uložený peňažný trest vo výmere 500,- Eur je nedostatočný, krajský súd uvádza nasledovné:

Aj krajský súd má zato, že v danej veci absentuje príčinný vzťah medzi konaním páchatel'a a následkom, tzv. kauzálny nexus, pretože jednoznačne bolo preukázané, že k zraneniu poškodenej došlo vtedy, čo táto vyskočila z pohybujúceho sa vozidla, pričom ak by poškodená z vozidla nevyskočila, k jej zraneniu by nedošlo, pričom z prepravného poriadku DPMK je jednoznačné, že cestujúci má výslovne zakázané naskakovať a vyskakovať za jazdy, z idúceho vozidla. Navyiac, je potrebné poukázať aj na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý uviedol, že v čase, keď chcel naskočiť do pohybujúceho sa vozidla,

zrazil sa s jedným vyskakujúcim cestujúcim , následkom čoho spadol na zem, čo mu znemožnilo skoršie zastavenie vozidla ešte predtým, ako vozidlo zabrzdilo zábradlie.

Čo sa týka uloženého trestu obžalovanému okresným súdom, krajský súd uvádza, že z pracovného posudku na obžalovaného E. E.O. vypracovaného DPMK Košice dňa 22.1.2020 vyplýva, že menovaný pracuje v DPMK od 3.1.1997, jeho pracovná morálka dobrá, usilovne plní zverené úlohy, neboli naňho podané žiadne sťažnosti a nemá ani neospravedlnené absencie.

Podľa odpisu z registra trestov sa na obžalovaného E. E. hľadí ako by nebol trestaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a doterajší spôsob života obžalovaného krajský súd má zato, že peňažný trest uložený okresným súdom vo výmere 500, Eur je dostatočný tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Čo sa týka odvolania obžalovaného v tom smere, aby krajský súd zrušil výrok rozsudku v časti, kedy obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu dvoch rokov a uložil obž. E. E. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla typu D krajský súd uvádza, že obžalovaný E. E. bol odsúdený za prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., s použitím § 138 písm. a) Tr. zák., teda že spôsobil všeobecné nebezpečenstvo , čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a takto uložený trest zákazu činnosti je primeraný a odôvodnený, pretože účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu a jeho uloženie je odôvodnené vtedy, keď páchatel vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti, alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného E. E. a okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.